

■ † Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου

«Ὁ λαὸς ἀποτελεῖ τὴν καρδιὰ τῆς Ἐκκλησίας»*

Ἀπόστολος (Πραξ. κ' 16-18, 28-36)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινε ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. **Ἀπὸ** δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. **Ὡς** δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· **Προσέχετε** οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος. **Ἐγὼ** γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· **καὶ** ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. **Διὸ** γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρῶν νουθητῶν ἕνα ἕκαστον. **Καὶ** τὰ νῦν παρατίθεται ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς Χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. **Ἀργυρίου** ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· **αὐτοὶ** γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. **Πάντα** ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι Αὐτὸς εἶπε· **Μακάριόν**

ἔστι μαλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. **Καὶ** ταῦτα εἰπών, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Εὐαγγέλιον

(Ἰωάν. ιζ' 1-13)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς Αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε· **Πάτερ**, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· **δόξα**σόν Σου τὸν **Γίόν**, ἵνα καὶ ὁ **Γίός** Σου δοξάσῃ Σε· **καθὼς** ἔδωκας Αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας Αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. **Αὕτη** δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί Σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὄν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. **Ἐγὼ** Σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς Μοι ἵνα ποιήσω. **Καὶ** νῦν δόξασόν Με **Σύ**, **Πάτερ**, παρὰ **Σεαυτῷ** τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ **Σοί**. **Ἐφανερώσῃ** Σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς Μοι ἐκ τοῦ κόσμου· **Σοὶ** ἦσαν, καὶ Ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον Σου τετηρήκασι. **Νῦν** ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς Μοι, παρὰ **Σοῦ** ἐστιν· **ὅτι** τὰ **ρήματα** ἃ δέδωκάς Μοι, δέδωκα αὐτοῖς· **καὶ** αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ **Σοῦ** ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι **Σύ** Με ἀπέστειλας. **Ἐγὼ** περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· **οὐ** περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς Μοι, ὅτι **Σοί** εἶσι. **Καὶ** τὰ Ἐμὰ πάντα **Σά** ἐστι, καὶ τὰ **Σά** Ἐμά· **καὶ** δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. **Καὶ** οὐκέτι **Εἰμί** ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ Ἐγὼ πρὸς **Σέ** ἔρχομαι. **Πάτερ** ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ᾧ δέδωκάς Μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς Ἡμεῖς. **Ὅτε** ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, Ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί Σου· οὓς δέδωκάς Μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. **Νῦν** δὲ πρὸς **Σέ** ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν Ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Ὁ Ἄρειος ἄρχισε κάποτε νὰ ἀρνῆται τὴν θεότητα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ὁμοούσιό Του μετὰ τὸν Θεὸ Πατέρα.

Ἡ Ἐκκλησία ὀλόκληρη ξεσπκώθηκε ἐναντίον του. **Ὅλοι** οἱ πιστοὶ ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς ὡμολόγησαν μετὰ μία φωνή, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· Τὸν ὁμολογοῦμε γεννηθέντα, οὐ ποιεθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί.

Ίσως σκεφθῆ κάποιος πὼς ὁ ἐνθουσιασμός αὐτὸς γιὰ τὴν ἐνότητα ἦταν τυχαῖος. **Ἡ** πίστις ὅμως τότε δοκιμάσθηκε ἀπὸ φωτιά, ὅταν οἱ ἀρχεῖς καὶ οἱ ἐξουσίες τοῦ κόσμου τούτου ἄρχισαν νὰ πλευρίζουν τοὺς Ἀρειανούς. **Οὔ**τε φωτιά, οὔτε ξίφος, οὔτε διωγμὸς δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξαλείψουν τὴν πίστι.

Ἦπῃρχε παντοῦ, σὲ κάθε τόπο, σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανούς, μόλις σταμάτησε ἡ πίεσις ἀπὸ τὴς ἐξωτερικῆς δυνάμεις. **Αὐ**τὸ σημαίνει, ὅτι ὁ λαὸς ἀποτελεῖ τὴν καρδιὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν οὐσία τῆς Ὁμολογίας.

Δόξα τῷ Θεῷ, ποὺ διατηρεῖ τὴν πίστι μέσα μας! **Ὅ**σο ὑπάρχει ἡ πίστις, ἐξακολουθοῦμε νὰ εἴμεθα Χριστιανοί, ἔστω καὶ ἂν δὲν ζοῦμε χριστιανικά.

Ἄν ἡ πίστις σταματήσει νὰ ὑπάρχη, τότε θὰ ἔλθῃ τὸ τέλος τοῦ Χριστιανισμοῦ. □

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 184-185, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

● Ἐπιμέλ. ἡμετ.